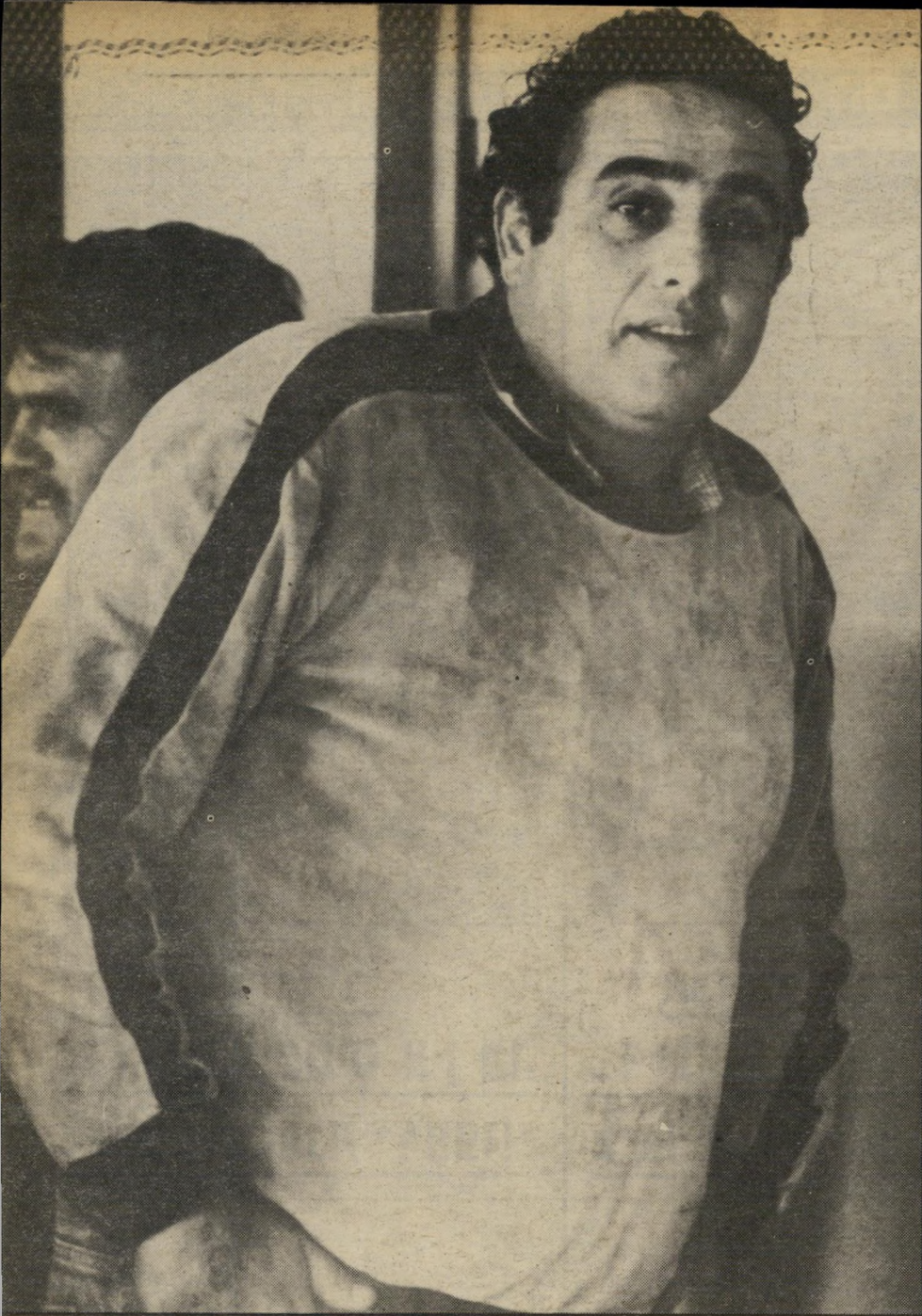

קצין היחידה המרכזית, שלמה שליט (משמאל) עמד לפני כספת מלאה דולארים. בפיו היתה הצעה מעניינת...

השוטר הגנוב

חשבתו שזה קורה רק בסרטים. אמרה מישפטנית צעירה, כאשר ראתה את המפקח שלמה שליט קם על רגליו בבית המישפט ומודה בכל העבירות שבהן הואשם. היא מילמלה לעצמה: "חשבתו שרק בסרטים יש שוטרים מושחתים. הגורמים נכוש רכוש מחקירה שעליה הם ממונים".

כאשר נעצר שליט, לפני חודש, היה בית המישפט כמורקחה. פרקליטים ועורכי דין רבים הכירו את דמותו המוצקה של שליט. קצין ביחידה המרכזית הידועה. שופט, שהכירו מפרשה של סחיטה באיומים בתחנה המרכזית בתל-אביב, שפיצח שליט כימעט כמו ידיו. היה נדהם. השופט אמר: "תמיד חשבתי עליו כעל חומה בצורה המגינה עליו מפני העולם העברייני. הוא היה נראה כליכך גדול וחסון, ופתאום מסתבר שהוא עצמו עברייני וגנוב. זה לא יתכן". פירסום שמו של שלמה שליט נאסר עד הרשתות בדין, השבוע. אולם

"תמיד חשבתי עליו כעל חומה בצורה, המגינה עלינו מפני העולם העברייני! הוא נראה כליכך גדול וחסון! ופיתאום..."

והנכד, הולנר. ברור שהסניגור גם הביא בחשבון כי שופט המעצרים, שלפניו הודה, היה השופט ולך, שופט נוח, הידוע כרחמן מבית-הדלל. הוא קיווה כי השופט לא יחמיר בעונש. הטיעון לעונש נדחה ל-12 בינואר. בתאריך זה יבוא בוודאי עדים, חבריו מהמישטרה, אשר יספרו איזה שוטר טוב היה שליט במשך תשע השנים שבהן שירת ביחידה המרכזית. כיצד ניהל חקירות על פשעי רכוש ועבד שעות על גבי שעות. בחקירה בתחנה המרכזית, התחזה שליט לפועל בפירציה, כדי לתפוס עבריינים שאכלו שם ללא תשלום. כאשר החלה הקטטה איימו על שליט בבקבוק שבור, והוא היה בסכנת-חיים. כיצד מגיע שוטר כזה לגניבה מתוך רכוש שהוא היה ממונה עליו?

דפנה, אשתו של שליט, משרתת גם היא כקצינה במישטרה. משכורות שניהם יכלו לפרנס מישפחה בכבוד. "הוא לא עשה זאת בשביל כסף". אמר אחד ממכריו של שליט.

מה יהיה גורלו של הקצין, כאשר יישלח לרצות את עונשו בבית-הכלא בין מאות אסירים שהוא עצמו עצר אותם? אפשר רק לדמיין זאת. הסניגור ביקש להמשיך ולאסור את פירסום שמו, מחשש לפגיעה בו. אולם השופט ולך החליט, כי אחרי הרשעה אין עומק מקום לאסור פירסום שם.

שליט יחד עם ידידו גרובר, כאשר היו כבר שניהם כמטוס נמל-התעופה. בכיסו של שליט נמצאו רק 3950 דולר. אולם נראה כי גרובר, שנעצר גם הוא, הפך עדי-מדינה נגד שליט ומסר למישטרה את כל המידע והרכוש שברשותו.

כך התברר כי גרובר קנה מכונית ב-מירו חרשה, שעלתה כ-23 אלף דולר. רק חלק קטן מכל הסכום נותר בידיו של שליט.

בשלבים הראשונים של המעצר נראה כי הסניגור, מנחם רובינשטיין, ימצא קו הגנה וינהל מישפט ארוך. אולם כאשר הגיע יום הדיון במעצר עד תוך ההליכים, הפתיע הסניגור, קם על רגליו בפני בית-המישפט ואמר לשופט דוד ולך, כי הנאשם מבקש להודות באשמה.

לא בשביל כסף

הדבר התמיהה את כולם. רוב בני-השטין הוא סניגור ממולח שאינו מוותר על שביר של סיכוי. אם הוא הודה, בשמו של שליט, באשמות כה חמורות, בלי שהפרקליטות תוותר לו אף כמלוא הנימה, היה ברור שהיחומר בתיק מוזיק מאוד לשוטר. ומן הרצוי לו כי המישפט יגמר מהר ככל האפשר. בלי לשמוע את העדים הראשיים שהם עדי-המדינה גרובר,

דפנה שליט
הוא לא עשה זאת בשביל כסף

בבית-המישפט ידעו מייד עם מעצרו מיהו. פרקליטה סיפרה, כי שבועיים לפני מעצרו, גנשה את שליט ליד תחנת-המישטרה בדיונגוף, כשהוא מעמס ארגונים על מכונית. היא שאלה אותו למעשה, והוא אמר לה בגאווה שהוא מכין תערוכת תכשיטים וכלי-כסף גנובים. "תבואי, הזמין אותה, זה יהיה שיגעון".

דולרים בנעליים

התערוכה נערכה מרכוש שנמי לצא אצל הקשיש איסר דולושינסקי, קי, שנרצח בביתו בתל-אביב, באוקטובר בר השנה. שליט היה ראש צוות החקירה שהעסק בפיענוח הרצח. בחקירה התברר כי הישיש, שהיה סוחר-עתיקות, היה עשיר כקורה. כספות מלאות כל טוב התגלו בבנקים שונים. יחד עם נכדו ויורשו של הישיש, אליהו הולנר, דר, הלך שליט לפתוח את הכספות. בראשונה מצאו תיק שחור ובו 32 אלף דולר במוזמן. שליט הסביר לנכד, כי מאחר שאסור להחזיק מטבע זר תחריים המדינה כארבעים אחוז מהכסף, ולכן הציע לו להסתיר את הכסף, ולהתחלק בו. שליט לקח את הכסף, ומסר אותו לשמירה אצל חברו שמעון גרובר. רק מיספר מועט של שטרות מסר לנכד. בכספת אחרת בבנק-הפועלים, מצאו השניים בתוך תיקניסיות עוד